

ת"פ 15116/06/15 - מדינת ישראל נגד מיכאל לייטדזה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 15116-06-15 מדינת ישראל נ' לייטדזה (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון לוי
מדינת ישראל באמצעות עו"ד גנט דודג'
פרקליטות מחוז ת"א (פלילי)
המאשימה
נגד
מיכאל לייטדזה (עציר) באמצעות עו"ד
אהרון הרניק
הנאשם

גזר דין

פתח דבר

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, לאחר שחזר בו מכפירתו, בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, ב-3 עבירות שוד, שתיים מהן לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ואחת לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין - עבירת תקיפת שוטרים, לפי סעיף 273 לחוק העונשין, ועבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

העובדות

2. ואלה העובדות שעל יסודן הורשע הנאשם:

אישום ראשון

א. בעקבות החלטת הנאשם לשדוד סניף בנק דיסקונט בחולון (להלן: "**סניף הבנק**"), הצטייד הנאשם ביום 22.5.2015 בחפץ החזה להיות אקדח (להלן: "**אקדח דמה**"), חבש לראשו כובע קפוצ'ון, והרכיב משקפי שמש כהות.

ב. בהמשך אותו היום, בעת שסניף הבנק המה אדם, נכנס אליו הנאשם וצעק: "**זה שוד, תביאו**

לי מאתיים אלף! לאחר מכן, ניגש אל כספרית בסניף הבנק, כיוון לעברה את האקדח הדמה, ואיים עליה באומרו: **"אני אזיין אותך, אני אירה בך, תביאי לי את הכסף!"**.

מפאת חששה הגדול מהנאשם, מסרה הכספרית לידי הנאשם סכום של כ-48,000 ₪ במזומן, מתוך קופת הבנק.

ג. מייד לאחר מכן, המשיך הנאשם אל כספרית נוספת שעבדה בבנק, שצפתה במעשיו, ובשל חששה מהנאשם, זרקה לעברו שטרות כסף מסומנים וקרועים, ולחצה על לחצן המצוקה.

ד. בשלב זה, ש.ע., אזרח בעל תושייה שנכח במקרה באותה עת בבנק, התנפל על הנאשם, חילץ את אקדח הדמה מידו, ובסיוע אחרים שנכחו בסניף הבנק, ריתק את הנאשם, עד להגעתם של שוטרים לסניף הבנק.

בתוך כך, ניסה הנאשם להימלט מאחיזתו של ש.ע., והיכה אותו מכת אגרוף בפניו.

ה. בגין מעשים אלו הורשע בעבירה של שוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין.

אישום שני

א. ביום 8.5.2015 לאחר חצות הלילה, נכנס הנאשם לקיוסק שברחוב הנשיאים בבת ים, כשהוא רעול פנים, ובידו אקדח דמה. הנאשם איים על המוכרן, באמצעות האקדח הדמה, ועל חברתו של המוכרן, שנכחה עמו, תוך שהוא צועק: **"יה בן זונה תביא את הכסף... אני מת להביא לך כדור בראש... אל תתקשר לאף אחד כי אני אירה בך!"**.

ב. מפאת האימה שהטיל עליו הנאשם, מסר המוכרן לידי הנאשם סכום של 2,000 ₪ במזומן, ובנוסף נטל הנאשם חמישה פאקטים של סיגריות.

ג. מייד לאחר מכן, היכה הנאשם את המוכרן בפניו, באמצעות האקדח, ואמר לו **"אתה ילד טוב"**, ונמלט מהקיוסק.

ד. בגין מעשים אלו הורשע בעבירה של שוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין.

אישום שלישי

א. ביום 14.5.2015 לפנות בוקר, נכנס הנאשם לקיוסק ברחוב בלפור בבת ים, כשהוא רעול פנים, ובידו אקדח דמה. באמצעות האקדח, איים הנאשם על המוכרן, תוך שהוא אומר לו: **"תביא לי את הכסף, עדיף לך"**, ואיים לפצוע אותו ברגלו.

ב. מפאת האימה שהטיל הנאשם על המוכרן, מסר המוכרן לידי הנאשם סך של כ-4,250 ₪ במזומן ומספר קופסאות סיגריות. הנאשם נטל את הכסף והסיגריות, ונמלט.

ג. בגין מעשים אלו הורשע בעבירה של שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין.

אישום רביעי

א. ביום 12.5.2015 לפנות בוקר, סיירו שני שוטרים בבת ים, הבחינו בנאשם, חשדו כי הוא נושא בכליו חפץ הקשור בעבירה פלילית, על כן ביצעו חיפוש בכיסיו. לאחר החיפוש, ניסה הנאשם להימלט מהשוטרים, ובעקבות זאת נפל על הכביש, ונחבל בזרועו. בשלב זה, ניסה אחד השוטרים להגיש עזרה לנאשם, אך הנאשם איים עליו, ואמר: **שברתי את היד יה בני זונות, אני ארצח אותך...**

ב. במהלך האירוע, הגיעה למקום שוטרת נוספת, והנאשם זרק לעברה מטען של טלפון נייד שהיה בכיסו, אך מטען הטלפון הנייד לא פגע בה, אלא בגבו של אחד השוטרים שנכח במקום.

הסדר הטיעון

3. על פי הסדר הטיעון, עתרה התביעה לעונש של 54 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצויים לנפגעי העבירות. ההגנה לא הוגבלה בטיעוניה.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם, כבן 21, רווק, נטול עבר פלילי, יליד גאורגיה שעלה ארצה כילד. תסקיר השירות תיאר כיצד בילדותו, השתמש אבי הנאשם באלימות כלפי הנאשם וכלפי אמו.

שירות המבחן פירט כי הרקע למעשי הנאשם הוא משבר שנבע מהסתבכותו הכלכלית, זאת בעקבות ניסיון לבנות עסק בצוותא עם אחר, שלטענתו רימה אותו, וקלע אותו לחובות בהיקף גדול, בגינם נפתחו לו תיקי הוצאה לפועל.

השירות תיאר כי הנאשם הביע חרטה, צער ואמפתיה על מעשיו ועל הפגיעה באחרים.

הנאשם ביטא רצון להשתקם. שירות המבחן התרשם כי לאורך 9 חודשי המעצר, הנאשם עובר תהליך הפנמה, ומגלה מוטיבציה לבחינת התנהגותו.

מאחר שמדובר במעורבות ראשונה של הנאשם בפלילים, ולאור המוטיבציה שלו להשתקם - המליץ השירות שעונש המאסר של הנאשם ירוצה בכלא בו קיימת מסגרת טיפולית הולמת את צרכיו.

טיעוני ב"כ המאשימה

5. ב"כ המאשימה ביקשה לכבד את הרף העליון של הסדר הטיעון ולהשית על הנאשם 54 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי הענישה האחרים המוסכמים בהסדר.

עמוד 3

לדעת ב"כ המאשימה, מדובר בענישה קלה יחסית, לאור מאפייני החומרה במעשי הנאשם ובעיקר אלה: התכנון מראש, ההצטיידות באקדח דמה, שנפגעי העבירה האמינו שהוא אקדח אמיתי; המורא שהטיל הנאשם על קורבנות העבירות, כפי שעולה מעדויותיהם; אופן ביצוע העבירות ע"י הנאשם בהיותו רעול פנים; עיתוי שני אירועי שוד בלילה והיות עובדי הלילה פגיעים יותר מעובדים אחרים; האלימות שנלוותה לחלק מהעבירות; קלות ביצוע העבירות, שרווח נאה בצידן, ביחד עם הקושי בגילויין; הפגיעה בתחושת הביטחון הציבורי, הישנות מעשי השוד וההסלמה בביצועם; הסכום של ₪ 48,000 ששדד הנאשם (אישום שראשון) שהוחזר, אך בשל התערבות ש.ע.; הנזק הכספי שנגרם בעקבות מעשי הנאשם, בסכום של אלפי ₪.

6. ב"כ המאשימה הסבירה את ההקלה בעתירתה העונשית לשיטתה, בתיקונו המשמעותי של כתב האישום המקורי, במסגרת הסדר הטיעון, באמצעות מחיקת 3 אירועי שוד, בשל קשיים ראייתיים לא מבוטלים, שחלקם נחשפו בפני בית המשפט במסגרת הליך הראיות - ובשיקולי קולא נוספים וביניהם, גילו הצעיר של הנאשם, עברו הנקי, הודאתו והתסקיר החיובי בעניינו.

7. לטענת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם בעבירת שוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, נע בין שנתיים לחמש שנות מאסר, בעבירת שוד, לפי סעיף 402(ב) נע המתחם בין 30 ל- 60 חודשי מאסר בפועל, ובעבירת תקיפת שוטר, בין מספר חודשי מאסר למספר שנות מאסר בפועל.

טיעוני הסניגור:

8. הסניגור ביקש להסתפק בעונש של 18 חודשי מאסר בפועל ממשקלם המצטבר של הטעמים הבאים: תיקונו המשמעותי של כתב האישום המקורי, בעקבות ניהול ההוכחות, באופן המלמד על כך שכפירת הנאשם לא הייתה כפירת סרק ולא גרמה לבזבז זמנו של בית המשפט, הודאת הנאשם וחסכון זמן שיפוטי; עברו הנקי של הנאשם; גילו הצעיר של הנאשם כבן 21, שבמועד ביצוע העבירות היה כבן 20; לאירועי השוד לא נתלוותה אלימות פיזית משמעותית באופן הממקם את מעשי הנאשם במדרג הנמוך של עבירת השוד; על פי הטענה, המאבק בין הנאשם לש.ע. (באישום הראשון) נבע מניסיון הנאשם להיחלץ מש.ע., והאגרוף שהנחית עליו לא היה מכוון; הנאשם כלל לא התכוון לפגוע באחרים, כפי שעולה מהשימוש באקדח דמה.

לפיכך, על פי הטענה בענייננו, אין הבדל משמעותי בין עבירת השוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, לבין עבירת השוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין.

אירוע השוד הראשון לא צלח, ובשני אירועי השוד האחרים, הנזק הכספי אינו גבוה; בעבירת תקיפת השוטרים - הנאשם לא נקט באלימות כלפי השוטרים, והוא זה שנחבל כתוצאה מהאירוע; הרקע לעבירות השוד - ההתדרדרות בחיי הנאשם, שהחלה בעקבות כניסתו למיזם עסקי ביחד עם אדם מבוגר שניצל אותו, ותוך מעשי ונכחות, קלע אותו לחובות בסך של כ- 300,000 ₪.

על פי הטענה, חובות אלו הובילו את הנאשם לשפל המדרגה מבחינה נפשית ואישית, באופן שגרם להסתגרותו

ולחוסר יכולת לצאת לעבודה.

בנוסף, בעקבות ריב בין הנאשם לבין בן משפחה, על רקע חובותיו, פגע הנאשם בעצמו באמצעות חפץ חד, ופונה לבית חולים. בשל כך החל הנאשם טיפול פסיכותרפיה, אצל סיגל הלמן, פסיכותרפסטית נוער ומבוגרים (נ/1). מספר חודשים לאחר מקרה קשה זה, נקלע הנאשם שוב לריב עם בני משפחתו, בגינו עזב את הבית, ונותר ללא ביטחון כלכלי, ללא מקום לינה, והעביר את ימיו בין חברים. לפיכך, לטענת הסנגור, מעשי הנאשם לא נבעו מתאוות בצע אלא מאובדן שליטה על חייו.

9. בדברו האחרון, ובמכתבו (נ/2) הביע הנאשם חרטה, הבנה כי עליו לפעול כדי לתקן את מעשיו

ושאיפה לשוב לחיים נורמטיביים.

דין ושיקולי ענישה

10. הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי השוד הם הזכות לביטחון אישי, ולשלמות הגוף, הזכות לקניין, תחושת ביטחון הציבור בכלל, ושל נפגעי העבירה בפרט, וכן תקינות המסחר. רף הפגיעה של הנאשם בערכים אלה, משמעותי.

בנוסף, בתקיפת השוטרים פגע הנאשם בערך שלטון החוק, אם כי בעוצמה לא גבוהה.

משקלם של מאפייני החומרה, כפי שפורטו כטיעוני ב"כ המאשימה, משמעותי. עם זאת, יש ליתן משקל הולם לקולא למשקלם המצטבר של נימוקי הקולא כפי שפירט הסניגור.

אירוע אחד או אירועים נפרדים

11. לטענת ב"כ המאשימה יש לקבוע מתחמי ענישה שונים בגין כל אירוע שוד.

לטענת הסנגור, יש להתייחס לכלל מעשי השוד כאל אירוע אחד, וזאת בהתאם להלכת ג'אבר (ע"פ 4910-13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14) להלן: "הלכת ג'אבר"). לתמיכה בטענתו, הפנה הסנגור לת"פ 48038-09-14 מדינת ישראל נ' משעלי (4.3.15), שם הוגדרו 27 עסקאות סמים כ"אירוע אחד".

12. יישום מבחן "הקשר ההדוק", ומבחני העזר שנקבעו בפסיקה (הלכת ג'אבר), בנסיבות ענייננו, מוביל למסקנה שניתן לראות באירועי השוד "אירוע אחד" ובתקיפת השוטרים אירוע נוסף.

מסקנה זו נובעת מבחינת מעשי השוד, שהתבצעו באמצעות אותו חפץ, אקדח דמה, בסמיכות זמנים, במהלך תקופה של כשלושה שבועות, ובקירבה גאוגרפית.

13. בית המשפט העליון התייחס לאחרונה לסוגיה זו אם כי בנסיבות שונות. סבורני שניתן להחיל את העקרונות שנקבעו שם, בענייננו:

"...מעשיו של המערער שלובים ואחוזים זה בזה לבלתי-הפרד, פיצולם לאירועים שונים גורע לכאורה מאופיים הייחודי של מעשיו כמכלול, בבחינת 'השלם גדול מסך כל חלקיו', ונכון לראותם כמסכת עבריינית אחת (עניין דלאל, פסקה 22). אכן, מעשיו של המערער נעשו ביחס לנפגעים רבים, בזמנים שונים, במקומות מגוונים בפרק זמן ממושך של כ- 5 שנים, ואולם על-פי מבחן הקשר ההדוק אין בכך כדי להפוך את מעשיו של המערער לאירועים נפרדים רבים."
(ע"פ 5668/13 מזרחי נ' מדינת ישראל (17.3.16), סעיף 29)

מתחם העונש ההולם

14. מדיניות הענישה הנוהגת, בנסיבות הדומות לענייננו:

ע"פ 1178/14 מדינת ישראל נ' שי (שבתאי) מיכלאשוילי (18.6.14) - בית המשפט העליון החמיר בעונשו של משיב - בעל עבר פלילי אף בעבירת שוד בנסיבות מחמירות - וגזר עליו 52 חודשי מאסר בפועל, חלף 40 חודשי מאסר, בגין אירוע שוד מתוכנן ואלים של חנות תכשיטים תוך איומי אקדח הנחזה לאמיתי. בית המשפט העליון סקר את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל.

נסיבות מקרה זה חמורות מענייננו שכן בענייננו הנאשם נעדר עבר פלילי, ובשל האלימות שהפעיל שותפו של המשיב כנגד עובד בחנות התכשיטים, החמורה מזו שהפעיל הנאשם בענייננו. מנגד, המשיב הורשע במקרה שוד אחד ואילו בענייננו מדובר בשלושה מקרים.

ע"פ 1326/14 מעאד מחאג'נה נ' מדינת ישראל (2.6.14) - בית המשפט העליון לא התערב בהכרעת בית המשפט המחוזי (חיפה) שגזר על המערער, בין היתר, 24 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע, לפי הודאתו, בעבירת שוד לפי סעיף 402(א), במסגרתה הגיע לסניף דואר ובידו אקדח דמה, איים על הפקיד ודרש כסף, ומשהוצאה מגירת כסף אל הדלפק גנב 6,650 ₪ ונמלט. המערער היה כבן עשרים בעת ביצוע העבירה, וללא עבר פלילי.

נסיבות מקרה זה דומות לענייננו, ואולם, יש לקחת בחשבון כי גם במקרה זה המערער הורשע בעבירת שוד אחת ואילו בענייננו מדובר בשלושה מקרי שוד. עוד יש לקחת בחשבון כי הנאשם היכה שניים מהמתלוננים במהלך ביצוע העבירות, בעוד שבפרשת מחאג'נה לא הופעלה כל אלימות.

ע"פ 7516/12 פלוני נ' מדינת ישראל (28.7.13) - בית המשפט העליון הותיר על כנה את הכרעת בית המשפט המחוזי (חיפה) שגזר על המערער, בין היתר, 3 שנות מאסר לריצוי בפועל.

המערער הורשע בעבירת שוד סניף דואר, תוך שימוש באקדח דמה, בהיותו רעול פנים.

עמוד 6

בשונה מענייננו, המערער לא הביע נכונות לשתף פעולה עם תכנית שיקום. כן יש לציין כי המערער היה קטין על סף בגירות (נקבע כי שיקול הקטינות אינו משמעותי נוכח גילו). עוד בשונה מענייננו, לא התקיים כל עימות פיזי בין המערער לבין המתלוננת.

ע"פ 2146/13 בן דלק נ' מדינת ישראל (25.7.2013) - בית המשפט העליון לא התערב בהכרעת בית המשפט המחוזי (באר שבע) שגזר על המערער 11 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת בסך של 3,000 ₪. במקרה זה נכנס המערער לסניף בנק דואר באשדוד מצויד באקדח דמה, כשהוא חובש כובע גרב ומשקפי שמש, ועל ידיו כפפות. המערער פנה לפקידה, כיוון את האקדח לעברה ואמר לה: "זה שוד, תביאי לי את הכסף". הפקידה מילאה אחר הוראתו והעבירה לידו כסף מזומן בסך של 2,000 ₪. המערער, צעיר בן 20 ללא עבר פלילי, שנקלע למצוקה בשל נסיבות משפחתיות קשות, הורשע לפי הודאתו.

מקרה זה חמור פחות מענייננו, היות ומדובר באירוע שוד אחד ללא אלימות.

תפ (י-ם) 40251-12-13 מדינת ישראל נ' מרדכי חנניה (24.12.14) - בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל ו-12 חודשי מאסר מותנים. הנאשם שדד שני סניפי בנק דואר בבית שמש באיומי אקדח צעצוע, שנחזה להיות אמיתי. הנאשם הקפיד לבצע את מעשי השוד כאשר לא נכחו לקוחות בסניפים. בין שני מקרי השוד חלפו כחודשיים ימים, ובמסגרתם שדד הנאשם סכום כולל של 17,000 ₪.

במקרה זה דובר בנאשם נטול עבר פלילי שנקלע לנסיבות כלכליות קשות על רקע גירושיו. הנאשם הורשע לפי הודאתו, הביע חרטה והיה בעת מתן גזר בהליך שיקום מתקדם. בדומה לענייננו, הנאשם ביצע יותר ממקרה שוד אחד. אך בשונה ממנו, לא הפעיל המערער כל אלימות.

15. על החומרה הנלווית לשוד באמצעות חפץ הנחזה לאקדח, כתב בית המשפט העליון:

"המערער הורשע בביצוע עבירה חמורה שעניינה שוד סניף דואר, תוך שימוש באקדח דמה, הנחזה להיות אקדח אמיתי, כאשר הוא רעול פנים. נקל לשער את החרדה והאימה שאחזו בעובדי סניף הדואר, שעה שאקדח מכוון לעברם על-ידי שודד רעול פנים, הדורש במפגיע את הכספים המצויים ברשותם. בנסיבות מעין אלה, יש ליתן משקל בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה, שכן אנו מצויים להגן על קורבנות, המהווים טרף קל לשודדים חסרי מצפון ומורא מהחוק, כגון נהגי מוניות, פקידי דואר ועובדי בנקים, המשמשים יעד קוסם, ואטרקטיבי לעבריינים, המבקשים לזכות בכסף קל וזמין." (ע"פ 7516/12 פלוני נ' מדינת ישראל (28.7.13)).

לאור כל האמור, בשים לב לערכים החברתיים המוגנים ולעוצמת הפגיעה בהם, נוכח נסיבות ביצוע העבירות, ולאחר בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה בענייננו, נע בין 2 ל-5 שנות מאסר בפועל.

16. אשר לתקיפת השוטרים, מדיניות הענישה בעבירות אלה נעה בהתאם למידת החומרה

והנסיבות הרלבנטיות, ויכולה להיקבע בין מאסר מותנה, לבין מספר חודשי מאסר. למשל, ברע"פ 4592/14 **רוטמן נ' מדינת ישראל** (25.8.15), הוטלו 4 חודשי מאסר מותנה, פיצוי, צו של"צ וצו מבחן, על נאשמת שסטרה לשוטרת, ירקה עליה וקיללה אותה.

לאור האמור, בשים לב לכך שבצד עבירה זו קבע המחוקק עונש מינימום, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין חודש לבין מספר חודשי מאסר.

קביעת העונש המתאים בתוך המתחם

17. איני מוצא הצדקה לחריגה, מעלה או מטה, ממתחם העונש ההולם, שנקבע ביחס לכל אחד מהאירועים. לפיכך, יפורטו להלן השקולים הרלוונטיים לקביעת העונש בתוך המתחם.

18. כפי שעלה הן מטיעוני המאשימה והן מטיעוני ב"כ הנאשם, הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, מצדיקות הקלה עם הנאשם בתוך מתחם הענישה. הנאשם הודה בשלביו הראשונים של המשפט, במסגרת הסדר טיעון, לאחר תיקון משמעותי של כתב האישום המקורי, גם עברו הנקי של הנאשם, וגילו הצעיר, כבן 20 במועד העבירות, מצדיקים הקלה מסוימת בענשו. עוד יינתן משקל להולם לקולא לנסיבות הכלכליות והמשפחתיות של הנאשם, להבעת החרטה ולתסקיר שירות המבחן ממנו עולה, כי הנאשם מגלה מוטיבציה ראשונית לבחינת בחירותיו ודרכי התנהגותו, (ראו גם חוות דעת מכון "התחלה חדשה" - נ/1).

19. על אף שנקבעו מתחמי עונש נפרדים לכל אירוע, סבורני שראוי שהעונש הקונקרטי יהיה עונש אחד כולל, באופן שעונשי המאסר בגין שני האירועים יחפפו, ויוצבו בתוך מתחם הענישה של האירוע החמור ביותר (לעניין זה ראו תפ"ח 60136-12-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (15.10.15)).

סוף דבר

20. באיזון בין מכלול השיקולים הרלוונטיים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, שמנינם מיום מעצרו 22.5.2015.

(ב) 12 חודשי מאסר מותנים למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור איזו מהעבירות בהן הורשע, או עבירת רכוש או אלימות מסוג פשע.

(ג) פיצויים לנפגעי העבירה כדלקמן:

4,250 ₪, לבעלי הקיוסק ברחוב בלפור בבת ים (אישום שלישי).

2,000 ₪ לבעלי הקיוסק ברחוב הנשיאים בבת ים (אישום שני).

2,000 ₪, לש.ע. (אישום ראשון).

1,000 ₪ לחן אורן (אישום ראשון).

1,000 ₪ לדניס קופלר (אישום ראשון).

1,500 ₪ לדניאל גורדין (אישום שני).

1,000 ₪ לפסקל הרמן (אישום שלישי).

הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט לא יאוחר מיום 1/5/2016, ויועברו לנפגעי העבירה על פי פרטים שתמסור בכתב ב"כ המאשימה למזכירות בית המשפט, בתוך 7 ימים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד אדר ב' תשע"ו, 03 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.